

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1985

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
45

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1532. Κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα. 1
1533. Κύρωση Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (C.M.R.). 2
1534. Κύρωση Συμφωνίας για την κατασκευή και συμπαραγωγή αποθετών Ελλάδας - Γεωργολογικής. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1532

Κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

"Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που δρίζει το άρθρο 28 παράγρ. 1 του Συντάγματος το Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα που υπεγράφη στη Νέα Υόρκη στις 19 Δεκεμβρίου 1966 με τη φροντίδα των Ηνωμένων Εθνών με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 3 και 4 του άρθρου 13 αυτού.

Το κείμενο του Συμφώνου σε πρωτότυπο στην Αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής:

INTERNATIONAL COVENANT ON ECONOMIC,
SOCIAL AND CULTURAL RIGHTS

The States Parties to the present Covenant

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that these rights derive from the inherent dignity of the human person,

Recognizing that, in accordance with the Universal Declaration of Human Rights, the ideal of free human beings enjoying freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy his economic, social and cultural rights, as well as his civil and political rights,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms.

Realizing that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he belongs is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights recognized in the present Covenant,

Agree upon the following articles:

PART I

Article 1

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

2. All the people may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people be deprived of its own means of subsistence.

3. The States Parties to the present Covenant, including those having responsibility for the administration of Non-Self-Governing and Trust Territories, shall promote the realization of the right of self-determination, and shall respect that right, in conformity with the provisions of the Charter of the United Nations.

PART II

Article 2

1. Each State Party to the present Covenant undertakes to take steps, individually and through international assistance and co-operation, especially economic and technical, to the maximum of its available resources, with a view to achieving progressively the full realization of the rights recognized in the present Covenant by all appropriate means, including particularly the adoption of legislative measures.

2. The States Parties to the present Covenant undertake to guarantee that the rights enunciated in the present Covenant will be exercised without discrimination of any kind as to race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

3. Developing countries, with due regard to human rights and their national economy, may determine to what extent they would guarantee the economic rights recognized in the present Covenant to non-nationals.

Article 3

The States Parties to the present Covenant undertake to ensure the equal right of men and women to the enjoyment of all economic, social and cultural rights set forth in the present Covenant.

Article 4

The States Parties to the present Covenant recognize that, in the enjoyment of those rights provided by the State in conformity with the present Covenant, the State may subject such rights only to such limitations as are determined by law only in so far as this may be compatible with the nature of these rights and solely for the purpose of promoting the general welfare in a democratic society.

Article 5

1. Nothing in the present Covenant may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights or freedoms recognized herein, or at their limitation to a greater extent than is provided for in the present Covenant.

2. No restriction upon or derogation from any of the fundamental human rights recognized or existing in any country in virtue of law, conventions, regulations or custom shall be admitted on the pretext that the present Covenant does not recognize such rights or that it recognizes them to a lesser extent.

PART III

Article 6

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right to work, which includes the right of everyone to the opportunity to gain his living by work which he freely chooses or accepts and will take appropriate steps to safeguard this right.

2. The steps to be taken by a State Party to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include technical and vocational guidance and training programmes, policies and techniques to achieve steady economic, social and cultural development and full and productive employment under conditions safeguarding fundamental political and economic freedoms to the individual.

Article 7

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of just and favourable conditions of work, which ensure, in particular:

(a) Remuneration which provides all workers, as a minimum, with:

(i) Fair wages and equal remuneration for work of equal value without distinction of any kind, in particular women being guaranteed conditions of work not inferior to those enjoyed by men, with equal pay for equal work;

(ii) A decent living for themselves and their families in accordance with the provisions of the present Covenant;

(b) Safe and healthy working conditions;

(c) Equal opportunity for everyone to be promoted in his employment to an appropriate higher level, subject to no considerations other than those of seniority and competence;

(d) Rest, leisure and reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay, as well as remuneration for public holidays.

Article 8

1. The States Parties to the present Covenant undertake to ensure:

(a) The right of everyone to form trade unions and join the trade union of his choice, subject only to the rules of the organization concerned, for the promotion and protection of his economic and social interests. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(b) The right of trade unions to establish national federations or confederations and the right of the latter to form or join international trade-union organizations;

(c) The right of trade unions to function freely subject to no limitations other than those prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national or public order or for the protection of the rights and freedoms of others;

(d) The right to strike, provided that it is exercised in conformity with the laws of the particular country.

2. This article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on the exercise of these rights by members of the armed forces or of the police or of the administration of the State.

3. Nothing in this article shall authorize States Parties to the International Labour Organisation Convention of 1948 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organize to take legislative measures which would prejudice, or apply the law in such a manner as would prejudice, the guarantees provided for in that Convention.

Article 9

The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to social security, including social insurance.

Article 10

The States Parties to the present Covenant recognize that:

1. The widest possible protection and assistance should be accorded to the family, which is the natural and fundamental group unit of society, particularly for its establishment and while it is responsible for the care and education of dependent children. Marriage must be entered into with the free consent of the intending spouses.

2. Special protection should be accorded to mothers during a reasonable period before and after childbirth. During such period working mothers should be accorded paid leave or leave with adequate social security benefits.

3. Special measures of protection and assistance should be taken on behalf of all children and young persons without any discrimination for reasons of parentage or other conditions. Children and young persons should be protected from economic and social exploitation. Their employment in work harmful to their morals or health or dangerous to life or likely to hamper their normal development should be punishable by law. States should also set age limits below which the paid employment of child labour should be prohibited and punishable by law.

Article 11

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to an adequate standard

of living for himself and his family, including adequate food, clothing and housing, and to the continuous improvement of living conditions. The States Parties will take appropriate steps to ensure the realization of this right, recognizing to this effect the essential importance of international co-operation based on free consent.

2. The States Parties to the present Covenant, recognizing the fundamental right of everyone to be free from hunger, shall take, individually and through international co-operation, the measures, including specific programmes, which are needed:

(a) To improve methods of production, conservation and distribution of food by making full use of technical and scientific knowledge, by disseminating knowledge of the principles of nutrition and by developing or reforming agrarian systems in such a way as to achieve the most efficient development and utilization of natural resources;

(b) Taking into account the problems of both food-importing and food-exporting countries, to ensure an equitable distribution of world food supplies in relation to need.

Article 12

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health.

2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for:

(a) The provision for the reduction of the stillbirth-rate and of infant mortality and for the healthy development of the child;

(b) The improvement of all aspects of environmental and industrial hygiene;

(c) The prevention, treatment and control of epidemic, endemic, occupational and other diseases;

(d) The creation of conditions which would assure to all medical service and medical attention in the event of sickness.

Article 13

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone to education. They agree that education shall be directed to the full development of the human personality and the sense of its dignity, and shall strengthen the respect for human rights and fundamental freedoms. They further agree that education shall enable all persons to participate effectively in a free society, promote understanding, tolerance and friendship among all nations and all racial, ethnic or religious groups, and further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

2. The States Parties to the present Covenant recognize that, with a view to achieving the full realization of this right:

(a) Primary education shall be compulsory and available free to all;

(b) Secondary education in its different forms, including technical and vocational secondary education, shall be made generally available and accessible to all by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;

(c) Higher education shall be made equally accessible to all, on the basis of capacity, by every appropriate means, and in particular by the progressive introduction of free education;

(d) Fundamental education shall be encouraged or intensified as far as possible for those persons who have not received or completed the whole period of their primary education;

(e) The development of a system of schools at all levels shall be actively pursued, an adequate fellowship system shall be established, and the material conditions of teaching staff shall be continuously improved.

3. The States Parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians, to choose for their children schools, other than those established by the public authorities, which conform to such minimum educational standards as may be laid down or approved by the State and to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

4. No part of this article shall be construed so as to interfere with the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions, subject always to the observance of the principles set forth in paragraph 1. of this article and to the requirement that the education given in such institutions shall conform to such minimum standards as may be laid down by the State.

Article 14

Each State Party to the present Covenant which, at the time of becoming a Party, has not been able to secure in its metropolitan territory or other territories under its jurisdiction compulsory primary education, free of charge, undertakes, within two years, to work out and adopt a detailed plan of action for the progressive implementation, within a reasonable number of years, to be fixed in the plan, of the principle of compulsory education free of charge for all.

Article 15

1. The States Parties to the present Covenant recognize the right of everyone:

- (a) To take part in cultural life;
- (b) To enjoy the benefits of scientific progress and its applications;
- (c) To benefit from the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

2. The steps to be taken by the States Parties to the present Covenant to achieve the full realization of this right shall include those necessary for the conservation, the development and the diffusion of science and culture.

3. The States Parties to the present Covenant undertake to respect the freedom indispensable for scientific research and creative activity.

4. The States Parties to the present Covenant recognize the benefits to be derived from the encouragement and development of international contacts and co-operation in the scientific and cultural fields.

PART IV

Article 16

1. The States Parties to the present Covenant undertake to submit in conformity with this part of the Covenant reports on the measures which they have adopted and the progress made in achieving the observance of the rights recognized herein.

2. (a) All reports shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit

copies to the Economic and Social Council for consideration in accordance with the provisions of the present Covenant.

(b) The Secretary-General of the United Nations shall also transmit to the specialized agencies copies of the reports, or any relevant parts therefrom, from States Parties to the present Covenant which are also members of these specialized agencies in so far as these reports, or parts therefrom, relate to any matters which fall within the responsibilities of the said agencies in accordance with their constitutional instruments.

Article 17

1. The States Parties to the present Covenant shall furnish their reports in stages, in accordance with a programme to be established by the Economic and Social Council within one year of the entry into force of the present Covenant after consultation with the States Parties and the specialized agencies concerned.

2. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfilment of obligations under the present Covenant.

3. Where relevant information has previously been furnished to the United Nations or to any specialized agency by any State Party to the present Covenant, it will not be necessary to reproduce that information, but a precise reference to the information so furnished will suffice.

Article 18

Pursuant to its responsibilities under the Charter of the United Nations in the field of human rights and fundamental freedoms, the Economic and Social Council may make arrangements with the specialized agencies in respect of their reporting to it on the progress made in achieving the observance of the provisions of the present Covenant falling within the scope of their activities. These reports may include particulars of decisions and recommendations on such implementation adopted by their competent organs.

Article 19

The Economic and Social Council may transmit to the Commission on Human Rights for study and general recommendation or as appropriate for information the reports concerning human rights submitted by States in accordance with articles 16 and 17, and those concerning human rights submitted by the specialized agencies in accordance with article 18.

Article 20

The States Parties to the present Covenant and the specialized agencies concerned may submit comments to the Economic and Social Council on any general recommendation under article 19 or reference to such general recommendation in any report of the Commission on Human Rights or any documentation referred to therein.

Article 21

The Economic and Social Council may submit from time to time to the General Assembly reports with recommendations of a general nature and a summary of the information received from the States Parties to the present Covenant and the specialized agencies on the measures taken and the progress made in achieving general observance of the rights recognized in the present Covenant.

Article 22

The Economic and Social Council may bring to the attention of other organs of the United Nations, their subsidiary organs and specialized agencies concerned with furnishing technical assistance any matters arising out of the reports referred to in this part of the present Covenant which may assist such bodies in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to the effective progressive implementation of the present Covenant.

Article 23

The States Parties to the present Covenant agree that international action for the achievement of the rights recognized in the present Covenant includes such methods as the conclusion of conventions, the adoption of recommendations, the furnishing of technical assistance and the holding of regional meetings and technical meetings for the purpose of consultation and study organized in conjunction with the Governments concerned.

Article 24

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the provisions of the Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies which define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Covenant.

Article 25

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the inherent right of all peoples to enjoy and utilize fully and freely their natural wealth and resources.

PART V

Article 26

1. The present Covenant is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the present Covenant.

2. The present Covenant is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Covenant shall be open to accession by any State referred to in paragraph 1 of this article.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed the present Covenant or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 27

1. The present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying the present Covenant or acceding to it after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession, the present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

Article 28

The provisions of the present Covenant shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 29

1. Any State Party to the present Covenant may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Covenant with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-third majority of the States Parties to the present Covenant in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Covenant and any earlier amendment which they have accepted.

Article 30

Irrespective of the notifications made under article 26, paragraph 5, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in paragraph 1 of the same article of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 26;

(b) The date of the entry into force of the present Covenant under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29.

Article 31

1. The present Covenant, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Covenant to all States referred to in article 26.

IN FAITH WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Covenant, opened for signature at New York, on the nineteenth day of December, one thousand nine hundred and sixty-six.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τὰ Κράτη — Μέλη του Συμφώνου αυτού:

Λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τις αρχές του χάρτη των Ηνωμένων Έθνων, η αναγνώριση της έμφυτης αξιοπρέπειας και των ίδιων και αναξίμετων δικαιωμάτων όλων των μελών της ανθρωπότητας κοινωνίας, αποτελεί τη βάση της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο.

Αναγνωρίζοντας ότι αυτά τα δικαιώματα πηγάζουν από την έμφυτη αξιοπρέπεια του ατόμου.

Αναγνωρίζοντας ότι σύμφωνα με την παγκόσμια δήλωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, το ιδανικό των ανθρώπων υπέρβη των που είναι: ελεύθερα και απαλλαγμένα από το φόβο και τη δυστυχία, μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο έρπον δημιουργηθούν προϋποθέσεις με τις οποίες ο καθένας θα μπορεί να απολαμβάνει τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά του δικαιώματα καθώς και τα άστικά και πολιτικά του.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο χάρτης των Ηνωμένων Έθνων επιβάλλει στα Κράτη την υποχρέωση να προωθούν και να διατηρούν τον παγκόσμιο τεταμένο των ανθρώπινων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Έχοντας αντιληφθεί ότι το άτομο, το οποίο έχει καθήκοντα απέναντι στα άλλα άτομα και στην ολότητα που ανήκει, έχει υποχρέωση να προσπαθήσει να επιτύχει την προαγωγή και το τεταμένο των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται με το σύμφωνο αυτό.

Συμφωνούν τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Άρθρο 1.

1. Όλοι οι λαοί έχουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης. Σύμφωνα με το δικαίωμα αυτό καθορίζουν ελεύθερα το πολιτικό καθεστώς τους και εξασφαλίζουν ελεύθερα την οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξη τους.

2. Για να επιτύχουν τους σκοπούς αυτούς, όλοι οι λαοί μπορούν να διαθέτουν ελεύθερα τον πλούτο και τους φυσικούς πόρους τους, με την επιβίβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη διεθνή οικονομική συνεργασία που στηρίζεται στην αρχή του αμοιβαίου συμφέροντος και του διεθνούς δικαίου. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί ένας λαός να στερηθεί από τα δικά του μέσα επιβίωσης.

3. Τα Κράτη που συμβάλλονται με το Σύμφωνο αυτό, συμπεριλαμβανομένων και των Κρατών που έχουν την ευθύνη διατήσεως επαρχιών που δεν είναι αυτόνομες ή είναι κάτω από κηδεμονία, υποχρεώνονται να προωθούν την πραγματοποίηση του δικαιώματος των λαών για αυτοδιάθεση και να σέβονται το δικαίωμα αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Έθνων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 2.

1. Καθένα από τα κράτη που συμβάλλονται με το Σύμφωνο αυτό αναλαμβάνει την υποχρέωση να ενεργεί τόσο με δική του προσπάθεια όσο και με τη διεθνή βοήθεια και συνεργασία, ιδιαίτερα στο οικονομικό και τεχνικό πρόγραμμα, με όλα τα διαθέσιμα μέσα του, με σκοπό να εξασφαλίζει προοδευτικά την πλήρη άσκηση των αναγνωριζόμενων δικαιωμάτων, χρησιμοποιώντας όλα τα κατάλληλα μέσα στα οποία περιλαμβάνεται ειδικότερα και η λήψη νομοθετικών μέτρων.

2. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να εγγυηθούν ότι τα δικαιώματα που περιέχονται σ' αυτό θα ασκούνται χωρίς οποιαδήποτε διάκριση φυλής, χρώματος, γένους, γλώσσας, θρησκευμάτων, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης, περιουσίας, γεννήσεως ή κάθε άλλης κατάστασης.

3. Τα Κράτη που βρίσκονται σε ανάπτυξη, αφού ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα του ατόμου και η εθνική τους οικονομία, μπορούν να καθορίσουν ως ποιά έκταση θα εγγυηθούν σε μη υπηκόους τους τα αναγνωριζόμενα με το Σύμφωνο αυτό δικαιώματα.

Άρθρο 3.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν το δικαίωμα της ισότητας άνδρα και γυναίκας σε όλα τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα που αναφέρονται στο Σύμφωνο αυτό.

Άρθρο 4.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν ότι η απόλυτη των εξασφαλισμένων από το Κράτος δικαιωμάτων μπορεί να περιορισθεί από τα Κράτη με νόμιμους περιορισμούς μόνο μέχρι του σημείου που ταιριάζει με τη φύση των δικαιωμάτων αυτών και αποκλειστικά και μόνο για να εξυπηρετηθεί η γενική ευημερία, μέσα σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Άρθρο 5.

1. Καμία διάταξη του Συμφώνου αυτού δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υπονοεί πως έχει δικαίωμα ένα Κράτος, μια ομάδα ή ένα άτομο να επιδοθεί σε μια δραστηριότητα ή σε ενέργεια πράξεως που αποβλέπει στην καταστροφή των αναγνωριζόμενων με το σύμφωνο αυτό δικαιωμάτων ή ελευθεριών ή σε περιορισμούς μεγαλύτερους από αυτούς που προβλέπονται με το Σύμφωνο.

2. Είναι απαράδεκτος οποιαδήποτε περιορισμός ή παρέκκλιση από τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου που είναι αναγνωρισμένα ή ισχύουν σε οποιαδήποτε χώρα με νόμους, συμβάσεις, κανονισμούς ή έθιμα, με το πρόσχημα ότι το Σύμφωνο αυτό δεν αναγνωρίζει τέτοια δικαιώματα ή τα αναγνωρίζει σε μικρότερο βαθμό.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Άρθρο 6.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα της εργασίας, το οποίο περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει τη δυνατότητα να κερδίζει τα απαραίτητα για τη ζωή του με εργασία την οποία διαλέγει ή δέχεται ελεύθερα και θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού.

Τα μέτρα στα οποία θα προχωρήσει καθένας από τα συμβαλλόμενα Κράτη για την εξασφάλιση της πλήρους άσκησης αυτού του δικαιώματος πρέπει να περιλαμβάνουν και την κατάλληλη ενημέρωση και τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, την εκπόνηση προγραμμάτων τακτικής και τεχνικής για την εξασφάλιση σταθερής οικονομικής, κοινωνικής και μορφωτικής ανάπτυξης και πλήρους αποδοτικής απασχόλησης, με όρους που να εξασφαλίζουν στα άτομα την απόλυτη των βασικών πολιτικών και οικονομικών ελευθεριών.

Άρθρο 7.

Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε προσώπου να απολαμβάνει δικαίους και ενοίκους όρους εργασίας οι οποίοι εξασφαλίζουν ειδικότερα:

α) Άμοιβή που παρέχει σε όλους τους εργαζόμενους, εάν ελάχιστο όριο:

Ι) Ένα μισθό δικαιο και άμοιβη ίση με την αξία της εργασίας χωρίς καμία διάκριση. Ειδικότερα οι γυναίκες πρέπει να έχουν την εγγύηση ότι οι προσφερόμενοι σ' αυτές όροι εργασίας δεν είναι κατώτεροι από εκείνους που απολαμβάνουν οι άνδρες και να λαμβάνουν την ίδια όπωρ και αυτοί άμοιβη για την ίδια εργασία.

ΙΙ) Διαπίωση αξιοπρεπή για τους ίδιους και για τις οικογένειές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συμφώνου αυτού.

3) Άτες χρεές και ύμινες συνθήκες εργασίας

γ) Την ίδια δυνατότητα για όλους για την προαγωγή στην εργασία τους στην ανώτερη κατηγορία που τους προσφέρει άρδην ληφθεί υπόψη στην περίπτωση αυτή μόνο ο χρόνος εργασίας και η ηλικία τους.

δ) Την ανάγκυση, άνεση, λογικό περιορισμό της διάρκειας της εργασίας στις περιοδικές άδειες με αποδοχές καθώς και την καταβολή των ημερών άργίας.

Άρθρο 8.

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν να εξασφαλίσουν:

α) Το δικαίωμα κάθε προσώπου στη σύσταση, μαζί με άλλα πρόσωπα συνδικάτων και την προσχώρηση επί συνδικάτο της εκλογής του, με τη μόνη επιφύλαξη των κανόνων και κανονισμών της οργάνωσης που πρόκειται κάθε φορά να προσχωρήσουν, για την εξυπηρέτηση και προστασία των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων του. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος δεν υπάγεται παρά μόνο στους περιορισμούς του νόμου που αποτελούν αναγκαίο μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για το καλό της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή για την προστασία των δικαιωμάτων κ. τ. των ελευθεριών μεταξύ των ατόμων.

β) Το δικαίωμα των συνδικάτων για τη σύσταση ομοσπονδιών ή εθνικών συσχετισμών και το δικαίωμα αυτών για τη σύσταση διεθνών συνδικαλιστικών οργανώσεων και την προσχώρηση σ' αυτές.

γ) Το δικαίωμα των συνδικάτων να ασκούν ελεύθερα τη δραστηριότητά τους, χωρίς περιορισμούς, εκτός από εκείνους που προβλέπονται από το νόμο και οι οποίοι αποτελούν μέτρο αναγκαίο σε μια δημοκρατική κοινωνία, για το καλό της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

δ) Το δικαίωμα άσκησης που άσκείται σύμφωνα με τους νόμους κάθε χώρας.

2. Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει να υποβάλλεται στους νόμους περιορισμούς ή άσκηση των δικαιωμάτων αυτών από μέλη των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας ή της δικαιοσύνης του Κράτους.

3. Καμιά από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη της Συμβάσεως του 1948 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για τη συνδικαλιστική ελευθερία και την προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος, το δικαίωμα να λάβουν νομοθετικά μέτρα που προσβάλλουν — ή να εφαρμόσουν το νόμο με τρόπο που μπορεί να προσβάλλει — τις έγγραφες που προβλέπονται από τη σύμβαση αυτή.

Άρθρο 9.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε προσώπου για την κοινωνική ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων και των κοινωνικών ασφαλίσεων.

Άρθρο 10.

Τα συμβαλλόμενα με το Σύμφωνο αυτό Κράτη αναγνωρίζουν ότι:

1. Η μεγαλύτερη κατά το δυνατό προστασία και βοήθεια πρέπει να παρασχεθεί στην οικογένεια, ή οποία αποτελεί το ρυθμικό και βασικό στοιχείο της κοινωνίας, ειδικότερα για τη δημιουργία της και για όσο χρονικό διάστημα εφύσσεται αυτή για τη συντήρηση και μόρφωση των εξαρτημένων παιδιών της. Στο γάμο πρέπει να συμφωνούν ελεύθερα οι μέλλοντες σύζυγοι.

2. Ειδική προστασία πρέπει να παρέχεται στις μητέρες για εύλογο χρονικό διάστημα πριν και μετά τη γέννηση παι-

διών. Οι εργαζόμενες μητέρες πρέπει να λαμβάνουν κατά το ίδιο διάστημα άδεια με αποδοχές ή άδεια με ανάλογες παροχές κοινωνικής ασφάλισης.

Ειδικά μέτρα προστασίας και άρρωθης πρέπει να λαμβάνονται για όλα τα παιδιά και τους εφήβους ανεξάρτητα από τη σχέση συγγένειας ή άλλες καταστάσεις. Τα παιδιά και οι έφηβοι πρέπει να προστατεύονται από την οικονομική και κοινωνική εκμετάλλευση. Πρέπει να τιμωρείται με νόμο ή χρησιμοποίησή τους σε εργασίες ζημιόγους για την ήθική τους υπόσταση και την υγεία τους ή επικίνδυνες για τη ζωή τους ή επιβλαβείς για την κανονική ανάπτυξή τους. Τα Κράτη πρέπει ακόμη να καθορίσουν και τα όρια ηλικίας κάτω από τα οποία η έμμισθη χρησιμοποίηση παιδικών εργατικών χειρών απαγορεύεται και τιμωρείται από το νόμο.

Άρθρο 11.

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε προσώπου για ένα επίπεδο διαβίωσης ανεκτό για το ίδιο και την οικογένειά του, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης διατροφής, ένδυμασίας και κατοικίας, συγχρόνως δε και το δικαίωμα της συνεχούς βελτιώσεως των συνθηκών διαβιώσεώς του. Τα κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση του δικαιώματος αυτού, αναγνωρίζοντας στην περίπτωση αυτή την ουσιαστική σημασία της διεθνούς συνεργασίας, που βασίζεται στην ελεύθερη συναίνεση.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν το βασικό δικαίωμα κάθε προσώπου για την προστασία του από την πείνα και θα θεσπίσουν μέσα τους ή με τη διεθνή συνεργασία τα απαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και των συγκεκριμένων προγραμμάτων:

α) για τη βελτίωση των μεθόδων παραγωγής, διατήρησης και διανομής τροφίμων, με την πλήρη χρησιμοποίηση όλων των τεχνικών και επιστημονικών γνώσεων, με τη μετάδοση γνώσεων σχετικών με τις αρχές που διέπουν τη διατροφή και με την ανάπτυξη ή αναμόρφωση των αγροτικών συστημάτων με τρόπο που διασφαλίζει την καλύτερη αξιοποίηση και χρήση των ρυθμικών πόρων.

β) για τη διασφάλιση της δίκαιης κατανομής των παγκόσμιων αποθεμάτων τροφίμων ανάλογα με τις ανάγκες που υπάρχουν κάθε φορά, λαμβανομένων υπόψη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα κράτη εισαγωγής καθώς και τα κράτη εξαγωγής τροφίμων.

Άρθρο 12.

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε προσώπου να απολαμβάνει την καλύτερη δυνατή σωματική και ψυχική υγεία.

2. Τα μέτρα που θα λάβουν τα συμβαλλόμενα Κράτη, για την εξασφάλιση της πλήρους άσκησης του δικαιώματος αυτού πρέπει να περιλαμβάνουν επίσης και τα απαιτούμενα μέτρα για τη διασφάλιση:

α) Της μείωσης των θνησιγενών δραστών και της θνησιμότητας αυτών καθώς και της υγιεινής ανάπτυξης των παιδιών.

β) Της βελτιώσεως όλων των τομέων υγιεινής του περιβάλλοντος και της βιομηχανικής υγιεινής.

γ) Της προφυλάξεως και φαρμακείας επιδημιών, ενδημικών, επηχρηματικών και άλλων ασθενειών και της καταπολέμησης αυτών.

δ) Της δημιουργίας συνθηκών που μπορούν να εξασφαλίσουν σε όλους ιατρικές υπηρεσίες και ιατρική περίθαλψη σε περίπτωση ασθενείας.

Άρθρο 13.

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα μορφώσεως κάθε προσώπου. Συμφωνούν ότι η μόρφωση πρέπει να αποβλέπει στην πλήρη ανάπτυξη της ανθρωπίνης προσωπικότητας και του αίσθηματός της αξιοπρέπειάς της και να ενισχύει το σεβασμό προς τα ανθρωπίνια δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Συμφωνούν ακόμη ότι η μόρφωση πρέπει να καθιστά κάθε πρόσωπο ικανό να διαδραματίσει ένα χρήσιμο ρόλο σε μια ελεύθερη κοινωνία, να ενώσει την κατανοήση, την ανοχή και οίλκι μεταξύ όλων των εθνών και όλων των φυλετικών ομάδων, των εθνικών ή θρησκευτικών και να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της δραστηριότητας των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι προς το σκοπό εξασφάλισης της πλήρους άσκησης του δικαιώματος αυτού:

α) Η βασική εκπαίδευση πρέπει να είναι υποχρεωτική και να παρέχεται σε όλους δωρεάν.

β) Η μέση εκπαίδευση, με τις διάφορες μορφές της, στην οποία περιλαμβάνεται και η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να γενικεύεται, ώστε να καθίσταται εύχερης σε όλους με όλα τα κατάλληλα μέσα και μάλιστα με την προοδευτική θέσπιση της δωρεάν παιδείας.

γ) Η ανώτερη εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται σε όλους ισότιμα, ανάλογα με τις ικανότητες καθενός, με όλα τα κατάλληλα μέσα και μάλιστα με την προοδευτική θέσπιση της δωρεάν παιδείας.

δ) Η στοιχειώδης εκπαίδευση πρέπει να προσφέρεται ή να εντείνεται κατά το μέτρο του δυνατού γι' αυτούς που δεν έχουν λάβει βασική εκπαίδευση ή δεν την έχουν συμπληρώσει.

ε) Πρέπει να επιδιωχθεί ενεργά η ανάπτυξη συστήματος σχολείων για όλες τις βαθμίδες, να δημιουργηθεί επαρκές σύστημα υποτροφιών και να βελτιωθεί κατά τρόπο μόνιμο ή οικονομική κατάσταση του διδακτικού προσωπικού.

3. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σέβονται την ελευθερία των γονέων και, ενδεχομένως, των νόμιμων κηδεμόνων, να εκλέγουν για τα παιδιά τους ιδρύματα που δεν ανήκουν ή δεν υπάγονται στο Δημόσιο. Άλλα αντίστοιχα προβλεπόμενα από το κράτος ή εντεινόμενα ελάχιστα όρια εκπαίδευσης και να εξασφαλίζουν τη θρησκευτική και ήθικη μόρφωση των παιδιών τους σύμφωνα προς τις ίδιες τους πεποιθήσεις.

4. Καμιά από τις διατάξεις του άρθρου αυτού δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι θίγει την ελευθερία των φυσικών και νομικών προσώπων να ιδρύουν και διευθύνουν εκπαιδευτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη της τήρησης των αρχών της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και ότι η παρεχόμενη γι' αυτή εκπαίδευση θα είναι σύμφωνα προς τα ελάχιστα όρια και πρότυπα που τάσσονται από το κράτος.

Άρθρο 14.

Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο κατά το χρόνο που συμβλήθηκε δεν μπορούσε ακόμη να εξασφαλίσει μέσα στην επικράτειά του ή σε επικράτεια της δικαιοδοσίας του την υποχρεωτική και δωρεάν παιδεία σε ό,τι αφορά τη στοιχειώδη εκπαίδευση, αναλαμβάνει την υποχρέωση να συντάξει και εγκρίνει σε προθεσμία δύο ετών λεπτομερές πρόγραμμα των μέτρων που απαιτούνται για την προοδευτική πραγματοποίηση, μέσα σε λογικό αριθμό ετών, που ορίζεται στο πρόγραμμα, της πλήρους εφαρμογής της αρχής της υποχρεωτικής και δωρεάν στοιχειώδους παιδείας, για όλους.

Άρθρο 15.

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν σε όλους το δικαίωμα:

α) Συμμετοχής στην επιμορφωτική ζωή,

β) Να ωφελούνται από την επιστημονική πρόοδο και τις εφαρμογές της,

γ) Να ωφελούνται από την προστασία των ήθικων και υλικών συμφερόντων τα οποία προκύπτουν από κάθε επιστημονική, φιλοσοφική ή καλλιτεχνική έργο τους.

2. Τα μέτρα που θα λάβουν τα συμβαλλόμενα κράτη για την εξασφάλιση της πλήρους άσκησης του δικαιώματος αυτού πρέπει να συμπεριλαμβάνουν τα απαιτούμενα για την εξασφάλιση της συντήρησης, της ανάπτυξης και της μετάδοσης της επιστήμης και της μόρφωσης.

3. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σεβαστούν την απαραίτητη ελευθερία στις επιστημονικές έρευνες και δημιουργικές δραστηριότητες.

4. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν τα ωφελήματα τα οποία πρέπει να προκύψουν από την ενθάρρυνση και ανάπτυξη της συνεργασίας και τις διεθνείς επαφές στον τομέα της επιστήμης και της μόρφωσης.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Άρθρο 16.

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να υποβάλλουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του μέρους αυτού του συμφώνου, ενθέσεις για τα μέτρα τα οποία θα έχουν θέσει και για την πρόοδο, που θα έχουν πραγματοποιήσει για την εξασφάλιση του σεβασμού των αναγνωριζόμενων στο Σύμφωνο δικαιωμάτων.

2. α) Όλες οι ενθέσεις απευθύνονται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος κοινοποιεί αντίγραφα τους στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο για εξέταση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συμφώνου αυτού.

β) Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει ακόμη στους ειδικευμένους οργανισμούς αντίγραφα ενθέσεων ή συναφών τμημάτων των ενθέσεων, οι οποίες έχουν υποβληθεί από τα συμβαλλόμενα με το παρόν Κράτη που είναι και μέλη αυτών των ειδικευμένων οργανισμών, κατά το μέρος που οι ενθέσεις αυτές ή τα τμήματα αυτών αφορούν σε θέματα της αρμοδιότητας των οργανισμών αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις των αντίστοιχων καταστατικών τους.

Άρθρο 17.

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη υποβάλλουν τις ενθέσεις τους τακτικά, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα που θα συνταχθεί από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο σε προθεσμία ενός έτους από τότε που θα αρχίσει να ισχύει το Σύμφωνο αυτό και μετά από συνεννόηση με τα συμβαλλόμενα Κράτη και τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς.

2. Στις ενθέσεις αναφέρονται οι παρόντες και οι δυσχερείς που εμποδίζουν τα συμβαλλόμενα Κράτη να εκπληρώσουν εξ ολοκλήρου τις υποχρεώσεις τους από το Σύμφωνο αυτό.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία σχετικά στοιχεία έχουν δοθεί στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ή σε ειδικευμένους οργανισμούς από συμβαλλόμενο Κράτος, δεν απαιτείται αναμετάδοση των στοιχείων αυτών διότι αρκεί στην περίπτωση αυτή συγκεκριμένη μνεία αυτών.

Άρθρο 18.

Σύμφωνα με τις εθύνες που αναθέτονται γι' αυτό από τον καταστατικό χάρτη των Ηνωμένων Εθνών μέσα στα πλαίσια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και βασικών ελευθεριών, το Οίκο-

νομική και Κοινωνική Συμβούλιο μπορεί να τονώσει σημαντικές με τους ειδικευμένους οργανισμούς για την υποβολή επί αυτούς εκθέσεων για την πρόοδο που πέτυχαν ως προς την τήρηση διατάξεων του Συμφώνου τούτου, μέσα στα πλαίσια της δραστηριότητάς τους. Στις εκθέσεις αυτές διαλαμβάνονται και στοιχεία επί των άποψεων και εισηγήσεων των αρμόδιων οργάνων ειδικευμένων οργανισμών σχετικά με την πραγμάτωση των σκοπών αυτών.

Άρθρο 19.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να αποστείλει στην Επιτροπή Ανθρώπων δικαιωμάτων για μελέτη και γενική σύσταση ή για ενημέρωση, ενδιαχόμενα, τις εκθέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα τις οποίες διαβιβάζουν τα κράτη σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 και τις εκθέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που υποβάλλουν σύμφωνα με το άρθρο 18 οι ειδικευμένοι οργανισμοί.

Άρθρο 20.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη και οι ενδιαφερόμενοι ειδικευμένοι οργανισμοί μπορούν να υποβάλλουν στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο παρατηρήσεις για κάθε γενική σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 19 που υποβάλλεται σε έκθεση της Επιτροπής Ανθρώπων δικαιωμάτων ή σε οποιοδήποτε έγγραφο αναφερόμενο στην έκθεση αυτή.

Άρθρο 21.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί από καιρό σε καιρό να υποβάλλει στη Γενική Συνέλευση εκθέσεις που περιλαμβάνουν συστάσεις γενικού χαρακτήρα και περίληψη των πληροφοριών που έχουν ληφθεί από τα συμβαλλόμενα κράτη και τους ειδικευμένους οργανισμούς, για τα μέτρα που έχουν υιοθετηθεί και την πρόοδο που έχει πραγματοποιηθεί για το σκοπό της εξασφάλισης του γενικού τελεσμού των αναγνωριζόμενων με το Σύμφωνο αυτό δικαιωμάτων.

Άρθρο 22.

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο μπορεί να προσελκύσει την προσοχή των υπάλειπων οργάνων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, των βοηθητικών οργάνων τους και των ενδιαφερόμενων ειδικευμένων οργανισμών, που ασχολούνται με την παροχή τεχνικής βοήθειας, σε θέματα που αναφέρονται στις εκθέσεις, σύμφωνα με το μέρος αυτό, που μπορεί να ενοηθείτε καθένα οργανισμό να απορρίπτει στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του, για τη σκοπιμότητα κατάλληλων διεθνών μέτρων που μπορούν να συμβάλλουν στην αποτελεσματική και προσθετική εφαρμογή του Συμφώνου αυτού.

Άρθρο 23.

Τα συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνούν ότι τα μέτρα διενέργειας που προορίζονται να εξασφαλίσουν την πραγματοποίηση των δικαιωμάτων, που αναγνωρίζονται με το παρόν, περιλαμβάνουν ειδικότερα τη σύνληψη συμβάσεων, την έγκριση εισηγήσεων, την παροχή τεχνικής βοήθειας και την εργασία, σε συνεργασία με τις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις, περιφερειακών συνόρων και τεχνικών συνόρων συμβουλευτικού χαρακτήρα, συγχρόνως δε και μελετών.

Άρθρο 24.

Καμία από τις διατάξεις του Συμφώνου αυτού δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι θέτει τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και των καταστατικών των ειδικευμένων οργανισμών, όπου καθορίζονται οι αντίστοιχες εθιμικές των διάφορων οργάνων του Οργανισμού Ηνωμένων

Εθνών και των ειδικευμένων οργανισμών σε ότι αφορά τα αναφερόμενα στο παρόν Σύμφωνο θέματα.

Άρθρο 25.

Καμία διαταγή του συμφώνου αυτού δεν μπορεί να ερμηνευθεί έτσι ώστε να ελαττώνει το έμφυτο δικαίωμα όλων των λαών να απαλλαγούν και να χρησιμοποιούν ολοκληρωτικά και ελεύθερα τον πλούτο και τους φυσικούς τους πόρους.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Άρθρο 26.

1. Το σύμφωνο αυτό είναι ανοικτό για υπογραφή από όλα τα Κράτη-μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή οποιοδήποτε από τους ειδικευμένους οργανισμούς του, από όλα τα συμβαλλόμενα Κράτη στο καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου και από οποιοδήποτε άλλο κράτος που προσκληθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών να γίνει μέλος στο Σύμφωνο.

2. Το Σύμφωνο αυτό υποκείμεται σε επικύρωση και τα έγγραφα επικυρώσεως κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

3. Στο Σύμφωνο αυτό μπορεί να προσχωρήσει οποιοδήποτε Κράτος που ορίζεται στην παράγραφο 1 αυτού.

4. Η προσχώρηση γίνεται με την κατάθεση εγγράφου προσχωρήσεως στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

5. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών γνωστοποιεί σε όλα τα Κράτη που υπέγραψαν ή προσχώρησαν στο Σύμφωνο τα σχετικά με την κατάθεση καθενός εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.

Άρθρο 27.

1. Το παρόν Σύμφωνο θα αρχίσει να ισχύει τρεις μήνες από την κατάθεση στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ του τριακοστού πέμπτου εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.

2. Για καθένα από τα Κράτη που προαίνουν στην επικύρωση ή προσχώρηση μετά την κατάθεση του 35ου εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, το Σύμφωνο αρχίζει να ισχύει μετά την ημερομηνία καταθέσεως από αυτό του εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.

Άρθρο 28.

Οι διατάξεις του παρόντος έχουν εφαρμογή χωρίς όποιονδήποτε περιορισμό ή εξίχνειση για όλες τις συστατικές μονάδες των Ομοσπονδιακών Κρατών.

Άρθρο 29.

1. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να προτείνει τροποποίηση ή να καταθέσει το καίμενο αυτής στο Γενικό Γραμματέα του Ο.Η.Ε. Αυτός μεταβιβάζει όλες τις προτάσεις τροποποίησης στα συμβαλλόμενα κράτη, ζητώντας να διατυπώσουν την επίθυμία τους για σύγκληση διακοπής συμβαλλόμενων Κρατών, για εξέταση αυτών των σχεδίων και ψηφοφορία. Εάν το ένα τρίτο τουλάχιστον από τα Κράτη αποφασίσουν για τη σύγκληση αυτή, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη κάτω από την ηγεμονία των Ηνωμένων Εθνών. Κάθε τροποποίηση που εγκρίθηκε από την πλειοψηφία των Κρατών που παρέστησαν και ψήφισαν στη διάσκεψη υποβάλλεται για έγκριση στην Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η ισχύς των τροποποιήσεων νόμων αρχίζει από τότε που θα εγγραφούν από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών άρθρο γίνονται δεκτές, σύμφωνα με τους αντίστοιχους καταστατικούς κανονισμούς τους, από την πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Άρθρου οι τροποποιήσεις αυτές τεθούν σε ισχύ, γίνονται υποχρεωτικές για τα κράτη που τις έχουν αποδεχθεί, τα δε υπόλοιπα συμβαλλόμενα Κράτη δεσμεύονται από τις διατάξεις του παρόντος Συμφώνου και από κάθε προηγούμενη τροποποίηση την οποία έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 30.

Ανεξάρτητα από τις γνωστοποιήσεις που προβλέπονται στην παρ. 5 του άρθρου 26, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ειδοποιεί όλα τα Κράτη που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού:

α) περί των υπογραφών που έχουν τεθεί στο παρόν Σύμφωνο και των εγγράφων επικυρώσεως και προσχωρήσεως που έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 26.

β) για την ημερομηνία από την οποία αρχίζει να ισχύει το Σύμφωνο κατά το άρθρο 27 και για την ημερομηνία από την οποία αρχίζει ή ισχύς των τροποποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 29.

Άρθρο 31.

1. Το Σύμφωνο αυτό, το οποίο τα καίμενα στην Αγγλική, Κινέζικη, Γαλλική και Ρώσικη, έχουν την ίδια ισχύ, θα κατατεθεί στο αρχείο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διαδίδει κυρωμένο αντίγραφο του Συμφώνου σε όλα τα Κράτη που προβλέπονται στο άρθρο 26.

Για την πιστότητα των παλαιών, οι υπογραφόμενοι και επίσημα εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν από τις Κυβερνήσεις τους υπέγραψαν το Σύμφωνο αυτό που έγινε για υπογραφή στη Νέα Υόρκη στις 19 Δεκεμβρίου 1966.

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το καίμενον του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΑΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ
ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΚΩΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ	ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1533

Κύρωση Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση που αφορά το αρθρο 10 για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (C.M.R.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνει και εκδίδει τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ρίξει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το πρωτόκολλο που υπεγράφη στη Γενεύη στις 5 Ιουλίου 1978, με το οποίο τροποποιείται και συμπληρώνεται το άρθρο 23 της Σύμβασης που αφορά το Συμβόλαιο για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (C.M.R.) και του οποίου τα καίμενα σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

PROTOCOLE A LA CONVENTION RELATIVE AU CONTRAT DE TRANSPORT INTERNATIONAL DE MARCHANDISES PAR ROUTE (CMR)

LES PARTIES AU PRESENT PROTOCOLE,
ETANT PARTIES à la Convention relative au contrat
de transport international de marchandises par route
(CMR), en date, à Genève, du 19 mai 1956,
SONT CONVENUES de ce qui suit :

Article 1

Aux fins du présent Protocole, «Convention» signifie la Convention relative au contrat de transport international de marchandises par route (CMR).

Article 2

L'article 23 de la Convention est modifié comme suit:

1) Le paragraphe 3 est remplacé par le texte suivant:
«3. Toutefois, l'indemnité ne peut dépasser 8,33 unités de compte par kilogramme du poids brut manquant.»

2) A la fin de cet article, les paragraphes 7, 8 et 9 suivants sont ajoutés :

«7. L'unité de compte mentionnée dans la présente Convention est le Droit de tirage spécial tel que défini par le Fonds monétaire international. Le montant visé au paragraphe 3 du présent article est converti dans la monnaie nationale de l'Etat dont relève le tribunal saisi du litige sur la base de la valeur de cette monnaie à la date du jugement ou à la date adoptée d'un commun accord par les parties. La valeur, en Droit de tirage spécial, de la monnaie nationale d'un Etat qui est membre du Fonds monétaire international, est calculée selon la méthode d'évaluation appliquée par le Fonds monétaire international à la date en question pour ses propres opérations et transactions. La valeur, en Droit de tirage spécial, de la monnaie nationale d'un Etat qui n'est pas membre du Fonds monétaire international, est calculée de la façon déterminée par cet Etat.
8. Toutefois, un Etat qui n'est pas membre du Fonds monétaire international et dont la législation ne permet pas d'appliquer les dispositions du paragraphe 7 du présent article peut, au moment de la ratification, du

Protocole à la CMR ou de l'adhésion à celui-ci ou à tout moment ultérieur, déclarer que la limite de la responsabilité prévue au paragraphe 3 du présent article et applicable sur son territoire est fixée à 25 unités monétaires. L'unité monétaire dont il est question dans le présent paragraphe correspond à 10/31 de gramme d'or au titre de neuf cents millièmes de fin. La conversion en monnaie nationale du montant indiqué dans le présent paragraphe s'effectue conformément à la législation de l'Etat concerné.

9. Le calcul mentionné à la dernière phrase du paragraphe 7, et la conversion mentionnée au paragraphe 8, du présent article doivent être faits de façon à exprimer en monnaie nationale de l'Etat la même valeur réelle, dans la mesure du possible, que celle exprimée en unités de compte au paragraphe 3 du présent article. Lors du dépôt d'un instrument visé à l'article 3 du Protocole à la CMR et chaque fois qu'un changement se produit dans leur méthode de calcul ou dans la valeur de leur monnaie nationale par rapport à l'unité de compte ou à l'unité monétaire, les Etats communiquent au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies leur méthode de calcul conformément au paragraphe 7, ou les résultats de la conversion conformément au paragraphe 8, du présent article, selon le cas.

DISPOSITIONS FINALES

Article 3

1. Le présent Protocole sera ouvert à la signature des Etats qui sont signataires de la Convention ou y ont adhéré et qui sont soit membres de la Commission économique pour l'Europe, soit admis à cette Commission à titre consultatif conformément au paragraphe 8 du mandat de cette Commission.

2. Le présent Protocole restera ouvert à l'adhésion de tout Etat visé au paragraphe 1 du présent article et qui est Partie à la Convention.

3. Les Etats susceptibles de participer à certains travaux de la Commission économique pour l'Europe en application du paragraphe 11 du mandat de cette Commission et qui ont adhéré à la Convention peuvent devenir Parties contractantes au présent Protocole en y adhérant après son entrée en vigueur.

4. Le présent Protocole sera ouvert à la signature à Genève du 1er Septembre 1978 au 31 août 1979 inclus. Après cette date, il sera ouvert à l'adhésion.

5. Le présent Protocole est sujet à ratification après que l'Etat concerné aura ratifié la Convention ou y aura adhéré.

6. La ratification ou l'adhésion sera effectuée par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

7. Tout instrument de ratification ou d'adhésion, déposé après l'entrée en vigueur d'un amendement au présent Protocole à l'égard de toutes les Parties contractantes ou après l'accomplissement de toutes les mesures requises pour l'entrée en vigueur de l'amendement à l'égard desdites Parties, est réputé s'appliquer au Protocole modifié par l'amendement.

Article 4

1. Le présent Protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après que cinq des Etats mentionnés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3 du présent Protocole auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chaque Etat qui le ratifiera ou y adhèrera après que cinq Etats auront déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion, le présent Protocole en-

trera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion dudit Etat.

Article 5

1. Chaque Partie contractante pourra dénoncer le présent Protocole par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet douze mois après la date à laquelle le Secrétaire général en aura reçu notification.

3. Toute Partie contractante qui cessera d'être Partie à la Convention cessera à la même d'être Partie au présent Protocole.

Article 6

Si, après l'entrée en vigueur du présent Protocole, le nombre de Parties contractantes se trouve, par suite de dénonciations, ramené à moins de cinq, le présent Protocole cessera d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la dernière de ces dénonciations prendra effet. Il cessera également d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la Convention elle-même cessera d'être en vigueur.

Article 7

1. Tout Etat pourra, lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou à tout moment ultérieur, déclarer, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que le présent Protocole sera applicable à tout ou partie des territoires qu'il représente sur le plan international et pour lesquels il a fait une déclaration conformément à l'article 46 de la Convention. Le présent Protocole sera applicable au territoire ou aux territoires mentionnés dans la notification à dater du quatre-vingt-dixième jour après réception de cette notification par le Secrétaire général ou, si à ce jour le Protocole n'est pas encore entré en vigueur, à dater de son entrée en vigueur.

2. Tout Etat qui aura fait, conformément au paragraphe précédent, une déclaration ayant pour effet de rendre le présent Protocole applicable à un territoire qu'il représente sur le plan international pourra, conformément à l'article 5 ci-dessus, dénoncer le Protocole séparément en ce qui concerne ledit territoire.

Article 8

Tout différend entre deux ou plusieurs Parties contractantes touchant l'interprétation ou l'application du présent Protocole que les Parties n'auraient pu régler par voie de négociations ou par un autre mode de règlement pourra être porté, à la requête d'une quelconque des Parties contractantes intéressées, devant la Cour internationale de Justice, pour être tranché par elle.

Article 9

1. Chaque Partie contractante pourra, au moment où elle signera ou ratifiera le présent Protocole ou y adhèrera, déclarer par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qu'elle ne se considère pas liée par l'article 8 du présent Protocole. Les autres Parties contractantes ne seront pas liées par l'article 8 envers toute Partie contractante qui aura formulé une telle réserve.

2. La déclaration visée au paragraphe 1 du présent article pourra être retirée à tout moment par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

3. Aucune autre réserve au présent Protocole ne sera admise.

Article 10

1. Après que le présent Protocole aura été en vigueur pendant trois ans, toute Partie contractante pourra, par notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, demander la convocation d'une conférence à l'effet de réviser le présent Protocole. Le Secrétaire général notifiera cette demande à toutes les Parties contractantes et convoquera une conférence de révision si, dans un délai de quatre mois à dater de la notification adressée par lui, le quart au moins des Parties contractantes lui signifient leur assentiment à cette demande.

2. Si une conférence est convoquée conformément au paragraphe précédent, le Secrétaire général en avisera toutes les Parties contractantes et les invitera à présenter, dans un délai de trois mois, les propositions qu'elles souhaiteraient voir examiner par la Conférence. Le Secrétaire général communiquera à toutes les Parties contractantes l'ordre du jour provisoire de la Conférence, ainsi que le texte de ces propositions, trois mois au moins avant la date d'ouverture de la Conférence.

3. Le Secrétaire général invitera à toute conférence convoquée conformément au présent article tous les Etats visés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3, ainsi que les Etats devenus Parties contractantes en application du paragraphe 3 de l'article 3 du présent Protocole.

Article 11

Outre les notification prévues à l'article 10, le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera aux Etats visés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 3, ainsi qu'aux Etats devenus Parties contractantes en application du paragraphe 3 de l'article 3 du présent Protocole :

- a) les ratifications et adhésions en vertu de l'article 3,
- b) les dates auxquelles le présent Protocole entrera en vigueur conformément à l'article 4,
- c) les communications reçues en vertu de l'alinéa 2) de l'article 2,
- d) les dénonciations en vertu de l'article 5,
- e) l'abrogation du présent Protocole conformément à l'article 6,
- f) les notifications reçues conformément à l'article 7,
- g) les déclarations et notifications reçues conformément aux paragraphes 1 et 2 de l'article 9.

Article 12

Après le 31 août 1979, l'original du présent Protocole sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en transmettra des copies certifiées conformes à chacun des Etats visés aux paragraphes 1, 2 et 3 de l'article 3 du présent Protocole.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΔΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ (CMR)

Τα Μέρη στο Πρωτόκολλο αυτό, που είναι Μέρη στη Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο της Διεθνούς Οδικής Μεταφοράς των εμπορευμάτων (CMR), Γενεύη 19.5.1956, ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο 1.

Για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου αυτού, «Σύμβαση» τηρείται η Σύμβαση που αφορά το συμβόλαιο της Διεθνούς Οδικής μεταφοράς των εμπορευμάτων (CMR).

Άρθρο 2.

Το άρθρο 23 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Πάντως η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τις 8,33 μονάδες λογαριασμού κατά χιλιόγραμμο του ελκείοντος μιστού βάρους».

2) Στο τέλος του άρθρου αυτού προστίθενται οι ακόλουθοι παράγραφοι 7, 8 και 9.

«7. Η αναφερόμενη στη Σύμβαση αυτή μονάδα λογαριασμού είναι το ειδικό τραβηγμένο δικαίωμα, όπως αυτό ορίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού ποσό μετατρέπεται στο εθνικό νόμισμα του κράτους από το οποίο εξαρτάται το δικαστήριο που επιλέχθηκε της διαφοράς, με βάση την αξία του νομίσματος αυτού κατά την ημερομηνία της δικαστικής απόφασης ή την υποστηρίχσει ημερομηνία με κοινή συμφωνία των μερών.

Η αξία, σε ειδικό τραβηγμένο δικαίωμα, του εθνικού νομίσματος ενός Κράτους — Μέλους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που εφαρμόζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατά την ημερομηνία αυτή για τις πράξεις και τις συναλλαγές του. Η αξία, σε ειδικό τραβηγμένο δικαίωμα, του εθνικού νομίσματος ενός Κράτους μη μέλους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολογίζεται σύμφωνα με τον τρόπο που καθορίζεται από το κράτος αυτό.

8. Πάντως, ένα κράτος, μη μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του οποίου η νομοθεσία δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού, μπορεί, κατά τη στιγμή της επικύρωσης του Πρωτοκόλλου στην ΟΑΜΡ, ή της προσχώρησής ή αυτή ή οποιαδήποτε άλλοτε, να δηλώσει ότι το όριο της ευθύνης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού και που εφαρμόζεται στο έδαφός του ορίζεται σε 25 νομισματικές μονάδες. Η μονάδα αυτή αντιστοιχεί με 10/31 γραμμάριο χρυσού στον τίτλο των εννιακασίων χιλιοστών λεπτότητας. Η μετατροπή σε εθνικό νόμισμα του αναφερόμενου στην παράγραφο αυτή ποσού ενεργείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

9. Ο αναφερόμενος στην τελευταία φράση της παραγράφου 7 υπολογισμός και η αναφερόμενη στην παράγραφο 8 του άρθρου αυτού μετατροπή πρέπει να γίνουν κατά τρόπο ώστε η αυτή πραγματική αξία να εκφραστεί στο εθνικό νόμισμα του κράτους, στο μέτρο του δυνατού, όπως η αξία η εκφρασθείσα σε μονάδες λογαριασμού στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

Κατά την κατάθεση ενός ενγράμμου, αναφερόμενου στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου της ΟΑΜΡ και κάθε φορά που γίνεται αλλαγή στη μέθοδο υπολογισμού ή στην αξία του εθνικού τους νομίσματος γενικά σε σχέση με τη μονάδα λογαριασμού ή τη νομισματική μονάδα, τα κράτη κοινοποιούν στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών τη μέθοδό τους υπολογισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 7 ή τα αποτελέσματα της μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου αυτού, ανάλογα με την περίπτωση.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3.

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοικτό για υπογραφή από τα Κράτη που υπέγραψαν τη Σύμβαση ή που προσχώρησαν σ' αυτή και που είναι είτε μέλη της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη είτε έχουν δικαίωμα στην Επιτροπή αυτή με συμβουλευτικό τύπο, σύμφωνα με την παράγραφο 8 της εντολής της Επιτροπής αυτής.

2. Το Πρωτόκολλο αυτό θα παραμείνει ανοικτό για την προσχώρηση κάθε κράτους αναφερόμενου στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και το οποίο είναι Μέρος στη Σύμβαση.

3. Τα Κράτη που μπορούν να συμμετάσχουν σε ορισμένες αρχικές της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, σε

εφαρμογή της παραγράφου Η της εντολής της Επιτροπής αυτής και τα οποία έχουν προσχωρήσει στη Σύμβαση, μπορούν να καταστούν Συμβαλλόμενα Μέρη στο Πρωτόκολλο αυτό, προσχωρώντας σ' αυτό μετά τη θέση του σε ισχύ.

4. Το Πρωτόκολλο αυτό θα είναι ανοικτό για υπογραφή στη Γενεύη από 1 Σεπτεμβρίου 1978 έως και 31 Αυγούστου 1979. Μετά την ημερομηνία αυτή θα είναι ανοικτό για προσχώρηση.

5. Το Πρωτόκολλο αυτό υπόκειται σε επικύρωση από το ενδιαφερόμενο Κράτος θα έχει επικυρώσει τη Σύμβαση ή θα έχει προσχωρήσει σ' αυτή.

6. Η επικύρωση ή προσχώρηση θα γίνεται με την καταθεση ενός εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

7. Κάθε έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης, που κατατίθεται μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης στο Πρωτόκολλο αυτό σχετικά προς όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή μετά την εκπλήρωση όλων των απαιτούμενων μέτρων για τη θέση σε ισχύ της τροποποίησης της σχετικής προς τα εν λόγω Μέρη, θεωρείται ότι εφαρμόζεται στο τροποποιηθέν από την τροπολογία Πρωτόκολλο.

Άρθρο 4.

1. Το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ την 90οστή ημέρα μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης από πέντε από τα Κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

2. Για κάθε κράτος που θα το επικυρώσει ή θα προσχωρήσει σ' αυτό μετά την κατάθεση από 5 Κράτη του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ την 90οστή ημέρα μετά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης του κράτους αυτού.

Άρθρο 5.

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα μπορεί να καταγγείλει το Πρωτόκολλο αυτό με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η καταγγελία θα τεθεί σε ισχύ 12 μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο Γενικός Γραμματέας θα έχει λάβει γνωστοποίηση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος που θα πάψει να αποτελεί Μέρος της Σύμβασης, θα πάψει κατά την ίδια ημερομηνία να αποτελεί Μέρος του Πρωτοκόλλου αυτού.

Άρθρο 6.

Αν, μετά τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου αυτού, ο αριθμός των Συμβαλλόμενων Μερών έρεθεί, μετά από καταγγελίες, υποδείχθεντας σε λιγότερα των πέντε, το Πρωτόκολλο αυτό πάψει να ισχύει από την ημερομηνία που η τελευταία καταγγελία γίνεται έγκυρη. Το Πρωτόκολλο πάψει επίσης να ισχύει από την ημερομηνία που η Σύμβαση θα πάψει να ισχύει.

Άρθρο 7.

1. Κάθε κράτος μπορεί να δηλώσει κατά την κατάθεση του εγγράφου του επικύρωσης ή προσχώρησης ή οποιαδήποτε άλλοτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ότι το Πρωτόκολλο αυτό θα εφαρμόζεται σε όλα ή σε μερικά από τα εδάφη που αντιπροσωπεύει στο διεθνές πεδίο και για τα οποία έλαβε μια δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 46 της Σύμβασης. Το Πρωτόκολλο αυτό θα εφαρ-

μόζεται στο έδαφος ή στα εδάφη που αναφέρονται στη γνωστοποίηση από την 90οστή ημέρα μετά τη λήξη της γνωστοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα ή, αν το Πρωτόκολλο μέχρι εκείνη την ημέρα δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ, από την ημερομηνία της θέσης του σε ισχύ.

2. Κάθε κράτος, που θα έχει κάνει σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μία δήλωση που αποσκοπεί στο να καταστήσει το Πρωτόκολλο αυτό εφαρμόσιμο σ' ένα έδαφος το οποίο αντιπροσωπεύει στο διεθνές πεδίο, μπορεί να καταγγείλει χωριστά το Πρωτόκολλο σε ότι αφορά το εν λόγω έδαφος, σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο 5.

Άρθρο 8.

Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλόμενων Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου αυτού, την οποία τα Μέρη δεν θα αποφύγουν να ρυθμίσουν με διαπραγματεύσεις ή με άλλο τρόπο διακανονισμού, θα μπορεί να φέρεται, μετά από αίτηση οιαδήποτε ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Μέρους, ενώπιον του Διεθνούς Ανώτατου Δικαστηρίου, ώστε να λυθεί από αυτό.

Άρθρο 9.

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της επικύρωσης του Πρωτοκόλλου αυτού ή της προσχώρησής του σ' αυτό να δηλώσει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ότι δεν θεωρεί τον εαυτό του δεσμευμένο από το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αυτού. Τα λοιπά Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα δεσμεύονται από το άρθρο 8 ως προς κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που θα έχει διατυπώσει μια τέτοια επιβύλαξη.

2. Η δήλωση που αναφέρεται στη παράγραφο 1 του άρθρου αυτού θα μπορεί να αποσύρεται οποιαδήποτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

3. Καμία άλλη επιβύλαξη έναντι του Πρωτοκόλλου αυτού δεν θα γίνεται δεκτή.

Άρθρο 10.

1. Μετά την τριετή ισχύ του Πρωτοκόλλου αυτού κάθε συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, να ζητήσει τη σύγκληση μιας διάσκεψης για το σκοπό αναθεώρησης του Πρωτοκόλλου αυτού.

Ο Γενικός Γραμματέας γνωστοποιεί την αίτηση αυτή σε όλα τα συμβαλλόμενα Μέρη και συγκαλεί μια διάσκεψη αναθεώρησης, εφόσον, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης που απήχυνε, τουλάχιστον το 1/4 των Συμβαλλόμενων Μερών του έχουν κοινοποιήσει τη συγκατάθεσή τους ως προς την αίτηση.

2. Αν συγκαλεθεί μια διάσκεψη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ο Γενικός Γραμματέας ειδοποιεί σχετικά όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη και τα καλεί να υποβάλουν, μέσα σε 3 μήνες, τις προτάσεις που επιθυμούν να εξετάσει η Διάσκεψη.

Ο Γενικός Γραμματέας κοινοποιεί σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη την προσωρινή ημερήσια διάταξη της Διάσκεψης, καθώς και το κείμενο των προτάσεων αυτών, τουλάχιστον 3 μήνες πριν από την ημερομηνία έναρξης της Διάσκεψης.

Ο Γενικός Γραμματέας καλεί σε κάθε συγκαλούμενη διάσκεψη, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, όλα τα κράτη που ανήκουν στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 καθώς και τα κράτη που κατείχαν Συμβαλλόμενα Μέρη σε εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

Άρθρο 11.

Εκτός από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10 γνωστοποιήσεις, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών γνωστοποιεί στα κράτη που μηνιμονεύονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 καθώς και στα κράτη που κατέστησαν Συμβαλλόμενα Μέρη σε εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού:

α) τις επικυρώσεις και πιστοποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 3,

β) τις ημερομηνίες κατά τις οποίες το Πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 4,

γ) τις κοινοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με το εδάφιο 2 του άρθρου 2,

δ) τις καταγγελίες σύμφωνα με το άρθρο 5,

ε) την κατάργηση του Πρωτοκόλλου αυτού σύμφωνα με το άρθρο 6,

στ) τις γνωστοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με το άρθρο 7,

ζ) τις δηλώσεις και γνωστοποιήσεις που ελήφθησαν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 9.

Άρθρο 12.

Μετά τις 31 Αυγούστου 1979, το πρωτότυπο του Πρωτοκόλλου αυτού θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει κυρωμένα αντίγραφα αυτού σε κάθε κράτος που μηνιμονεύεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου αυτού.

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1534

Κύρωση Συμφωνίας για την κατασκευή και συμπαραγωγή ατμοδυνάμης Ελλάδας - Τσεχοσλοβακίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία για την κατασκευή και συμπαραγωγή ατμοδυνάμης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας που υπογράφηκε στη Αθήνα στις 13.5.1983 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Υπουργό Αναπληρωτή Εθνικής Οικονομίας κ. Γιάννη Ποττάκη και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Υπουργό Εξωτερικού Εμπορίου κ. Bohumil Urban, συμφωνήθηκαν τα ακόλουθα:

1. Η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας αναλαμβάνει την κατασκευή τριών (3) αποθετών για τη ΔΕΗ, σύμφωνα με τους όρους της ήδη υπάρχουσας προσφοράς της, την οποία βελτιώνει ως προς την τιμή κατά 4%. Η παρεχόμενη έκπτωση αφορά και τη συμμετοχή των Ναυπηγείων Ελευσίνας.

2. Η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας αναλαμβάνει την υποχρέωση της συμπαραγωγής δύο (2) αποθετών, παραγγελίας της Σοβιετικής Ένωσης, με τα Ναυπηγεία Ελευσίνας και κατά τους όρους και την αναλογία συμμετοχής που ισχύει για τους ανωτέρω τρεις ελληνικούς αποθέτες. Σε περίπτωση που ανατεθούν στη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας δύο ακόμη αποθέτες της Σοβιετικής Ένωσης, η παρούσα συμφωνία ισχύει και γι' αυτούς.

3. Οι δύο πλευρές συμφωνούν για τη μακροχρόνια συνεργασία τους στην κατασκευή εξοπλισμού ορυχείων (εξσκαφείς, αποθέτες, ταινιοδρόμοι) για την κάλυψη των αναγκών της Σοβιετικής Ένωσης και της Κίνας. Το ποσοστό συμμετοχής της ελληνικής πλευράς δεν θα είναι μικρότερο από 30%.

4. Η αξία της συμμετοχής της τσεχοσλοβακικής πλευράς στην κατασκευή των τριών αποθετών της ΔΕΗ θα κλυροθεί με την εξαγωγή εγχώριων ελληνικών προϊόντων

Αθήνα, 13 Μαΐου 1983

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Ο Υπουργός Αναπληρωτής Εθνικής Οικονομίας
ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΟΤΤΑΚΗΣ

Για τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας
Ο Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου
BOHUMIL URBAN

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1985

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ ΑΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.
Αθήνα, 19 Μαρτίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

